

Arrest

nr. 96 614 van 5 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT loco advocaat M.-C. WARLOP en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en een Arabische soenniet te zijn, afkomstig uit Al-Dora (Bagdad, Centraal-Irak). U verklaart dat u van 15 mei 2008 tot 1 november 2008 tewerkgesteld was als tolk bij het Amerikaanse bedrijf KBR op de Amerikaanse militaire basis Skanya. Op 1 oktober 2008 zouden gewapende mannen uw huis hebben aangevallen en beschoten. Acht dagen voordien zou u een dreigbrief hebben gekregen thuis. Bij het schietincident op 1 oktober 2008 zou uw broer S.(...) geraakt zijn in zijn been. Uw zus Iman zou geraakt zijn in haar rechterarm. U verklaart dat waarschijnlijk Al-Qaeda achter deze aanslag zit omdat zij sterk aanwezig waren in uw wijk. Op 1 oktober 2008 zou u samen met uw ouders, broers en zus van Al-Dora naar uw oom in de Palestinastraat zijn verhuisd. Op 9 oktober 2010 zou u bij uw oom zijn vertrokken en zou u met het hele gezin een groot

appartement gehuurd hebben in Al-Karradah (Bagdad). Van 1 november 2008 tot 9 oktober 2010 zou u gewerkt hebben in een klerenwinkel en in een bibliotheek waar schoolgerei verkocht werd. Vanaf 9 oktober 2010 zou u zijn beginnen werken bij de Amerikaanse firma SPS in Abu Greib. U verklaart dat er op 16 juni 2011 een aanslag werd gepleegd op uw appartement in Al-Karradah met een brandbom, waardoor er een hevige brand uitbrak in het appartement waar u samen met uw familie woonde. Twee dagen voordien zou u thuis een dreigbrief hebben ontvangen met een kogel, op naam van u en uw broer S.(...). U verklaart dat gewapende mannen op 16 juni 2011 met een auto van de overheid gestopt waren voor uw appartement en de brandbom hebben doen ontploffen. U zou samen met de andere gezinsleden van uw appartement op de tweede verdieping gesprongen zijn naar het appartement op de eerste verdieping om op die manier te kunnen ontsnappen. Uw moeder zou hieraan een rugletsel hebben overgehouden. U verklaart nog steeds klachten te hebben van uw knie. U verklaart dat uw broer S.(...) naar het politiekantoor ging om een klacht in te dienen. In het ziekenhuis zouden ze de klachten van uw moeder genoteerd hebben, maar die van u niet. U verklaart dat u in het ziekenhuis geld betaalde, waardoor zij ook uw naam op de documenten hebben gezet. Uw ouders zouden na dit incident zijn teruggekeerd naar hun eigen huis in Al-Dora. Uw broer S.(...) zou op zijn werk bij de Amerikaanse ambassade zijn gebleven en u zou bij uw oom in de Palestinastraat hebben verbleven. U verklaart dat u na dit incident een maand niet meer gewerkt hebt en nadien bent teruggegaan naar uw werk om u daar te laten behandelen. Op 1 oktober 2011 zou u opnieuw zijn beginnen werken bij SPS en op 1 november 2011 zou u ontslag hebben genomen om het land te kunnen verlaten. U verklaart dat uw ouders in februari 2012 een dreigbrief hebben ontvangen op de naam van u en uw broer. In de brief zou u beschuldigd worden als een verrader en worden u en uw broer bedreigd met de dood. Het huis van uw ouders in Al-Dora zou ook beschoten zijn door mensen van de overheid. U verklaart dat u op 20 november 2011 Irak verliet met een vals paspoort. U verklaart dat u via Turkije naar België reisde, waar u op 19 december 2011 aankwam en dezelfde dag nog uw asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uitgereikt op 26.07.2009, uw nationaliteitsbewijs, uitgereikt op 29.03.1997, 5 foto's die de schade tonen na de brand aan uw huis, een woonattest, uitgereikt op 21.06.2009, een attest van de civiele bescherming in verband met de brand, afgegeven op 14.07.2011, een gerechtelijk dossier dat dateert van 15.07.2011 (verslag van incident, verklaring, medisch attest moeder, verwijzing naar ziekenhuis, doorverwijzing medisch attest aan gemeenteraad), een aanbevelingsbrief met informatie over gebeurtenissen, geschreven door de Amerikaanse Leslie A Irizarry van de United States Forces of Iraq (USF-I), afgegeven op 21.09.2011, een woonstkaart, uitgereikt op 9.06.2009, uw voedselrantsoenkaart, uitgereikt op 23.02.2010, uw diploma, een filmpje van youtube op Cd-rom over de brand in Al-Karradah en een Cd-rom met beelden van het asielcentrum in België waar u ook soms zou tolken voor andere bewoners, een dreigbrief die gegeven werd in februari 2012 en een document met de dossiernummers van uw ouders, broers en zus om in aanmerking te komen voor een Green Card van de Verenigde Staten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt uw land van herkomst te hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u als tolk gewerkt zou hebben, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen die hiervan het rechtstreekse gevolg zouden zijn. Zo dient er in eerste instantie opgemerkt te worden dat uit de informatie die het CGVS verkregen heeft van het bedrijf SPS, blijkt dat zij nooit iemand met uw naam in dienst hebben gehad, in geen enkel van hun programma's in Irak. Daarnaast blijkt uit deze informatie dat geen enkel van hun programma's werden uitgevoerd in Abu Greib. Er kan dan ook geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaringen, dat u voor dit bedrijf meer dan één jaar als tolk gewerkt zou hebben. Uw verklaringen over de werkplaats, Abu Greib, zijn bovendien in strijd met de informatie die het CGVS verkregen heeft.

Het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw werk als tolk blijkt verder ook uit uw verklaringen over beide bedrijven. Het is immers hooguit eigenaardig dat u noch van het bedrijf KBR, noch van SPS enig idee hebt waarvoor deze afkortingen staan (gehoorverslag CGVS, p. 10, 12). Wanneer iemand bij een bepaald bedrijf werkt, kan er evenwel verwacht worden dat deze persoon van dergelijke basisinformatie op de hoogte is. Het is verder niet aannemelijk dat deze informatie geheim geweest zou zijn en dat u als tolk niet het recht had om zoiets te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 10, 12). Bij het intikken van beide namen op Google, worden er immers meteen links gegeven naar de websites met alle nodige informatie over beide bedrijven. Wanneer u nadien gevraagd wordt of de naam 'Kellogg Brown and Root' u iets zegt, antwoordt u dat u het niet weet (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is verder eigenaardig dat u enkel drie voornamen kent van personen die bij KBR verantwoordelijken

zouden zijn, maar dat u van geen enkele andere persoon de (volledige) naam kent (gehoorverslag CGVS, p. 12). Het is echter niet geloofwaardig dat al deze informatie geheim geweest zou zijn, te meer gezien dergelijke informatie ook op de website te vinden is. Daarnaast is het eigenaardig dat u verklaart dat het bedrijf SPS een Servische firma zou zijn (gehoorverslag CGVS, p. 4). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat de firma waarover u het hebt, namelijk die firma die trainingen geeft over onder andere militaire voertuigen in Irak, een Amerikaanse firma is (Systems Products and Solutions) en geen Servische. Later verklaart u echter wel dat het bedrijf Amerikaans is (gehoorverslag CGVS, p. 27). Uw volkomen gebrekkige kennis over dit bedrijf en de informatie die het CGVS heeft verkregen van SPS, zorgen ervoor dat er aan uw verhaal in de hele lijn geen geloof kan worden gehecht.

Uw verklaringen over uw werk bij beide firma's is des te meer ongeloofwaardig gezien het feit u niet eens een sollicitatiegesprek of screening zou hebben gehad alvorens van start te gaan (gehoorverslag CGVS, p. 13, 17). Het lijkt hooguit onwaarschijnlijk dat een Amerikaans bedrijf zijn personeel niet eerst grondig zou screenen alvorens hen in dienst te nemen. Wat betreft uw kennis over SPS, kan er nog aan worden toegevoegd dat het eigenaardig is dat u geen enkel idee hebt of er nog andere opleidingen worden gegeven naast de opleiding over het onderhoud en herstel van auto's en heftrucks (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw werk als tolk, wordt versterkt door het feit dat u – wanneer u tijdens uw gehoor op het CGVS naar de tolk verwijst – steeds spreekt over 'the translation' (gehoorverslag CGVS, p. 18), terwijl de correcte Engelse naam voor een tolk 'interpreter' is en niet 'translation'. 'Translation' is het zelfstandige naamwoord voor 'vertaling' en verwijst niet naar een persoon. Wanneer u als Engelse tolk gewerkt zou hebben, kan er verwacht worden dat u ook weet hoe uw functie in het Engels wordt uitgesproken, hetgeen niet het geval blijkt te zijn. Deze opeenstapeling van onregelmatigheden in uw verklaringen zorgt ervoor dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen.

Voorts dient er opgemerkt te worden dat het hooguit eigenaardig is dat u na een aanslag op uw leven terug naar uw werk zou gaan – naar de plaats die de oorzaak zou zijn van uw problemen. Van iemand die bedreigd wordt omwille van zijn of haar werk, kan er verwacht worden dat deze hier niet naar terugkeert om er nog een maand te werken (gehoorverslag CGVS, p. 9, 32-33). Hier dient evenwel benadrukt te worden dat er – gezien uw ongeloofwaardige verklaringen over uw werk en de informatie verkregen van SPS – evenmin geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de bedreigingen die het gevolg zouden zijn van uw werk. Wat betreft de documenten die u neerlegt ter staving van uw verklaringen over de problemen die u hebt gehad, dient er worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat dergelijke documenten gemakkelijk op de illegale markt te verkrijgen zijn. Hierdoor kunnen er ook ernstige vragen worden gesteld bij de authenticiteit ervan. De dreigbrief kan bovendien door om het even wie zijn opgesteld en de foto's van de brand en de beschietingen kunnen van om het even wie afkomstig zijn. Gezien uw ongeloofwaardige verklaringen over uw werk en de problemen die daar het gevolg van zouden zijn, kan er ook aan de echtheid van deze documenten geen geloof worden gehecht. De bewijswaarde ervan is aldus nihil.

De informatie waarop het CGVS zich baseert voor de motivering van deze beslissing werd als bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merklijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisieerd. Ook de sjiiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen, nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB: "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak. Bagdad", d.d. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen

gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad, subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c, van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw identiteit en afkomst uit Irak wordt niet betwist. De documenten die u neerlegt in verband met de brand en de dreigbrief werden hierboven reeds uitvoerig besproken. Wat betreft de aanbevelingsbrief, dient er verder opgemerkt te worden dat ook aan de inhoud van deze brief geen geloof kan worden gehecht. Hierboven werd immers aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw werk en de bedreigingen die daar het gevolg van zouden zijn. Deze brief werd bovendien opgesteld op basis van uw verklaringen. Hierdoor kan er geen enkel geloof aan worden gehecht. Uw diploma toont aan dat u Engels gestudeerd hebt, hetgeen hier niet in twijfel wordt getrokken. De Cd-rom met beelden van de brand heeft geen enkele bewijswaarde, gezien het feit dit het huis van om het even wie kon zijn. De Cd-rom met beelden van het asielcentrum in België kan niets aan deze beslissing veranderen. Het heeft immers niets te maken met de problemen die u verklaart te hebben gehad in Irak. De dossiernummers van uw ouders, broers en zus om in aanmerking te kunnen komen voor een Green Card van de Verenigde Staten zijn louter nummers die niets aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3, § 2, 48/3, § 4, e), 48/5, 57/7ter, 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker geeft aan dat de vennootschap KBR enkel onder deze benaming is gekend, dat zij verschillende jaren geleden "Kellog Brown & Root LLC" heette, dat er talrijke financiële schandalen zijn die deze vennootschap omgeven en dat het aldus normaal is dat verzoeker niet weet wat de initialen betekenen. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen die hij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd omtrent zijn werk bij KBR en naar de verschillende aanbevelingsbrieven van "US Forces – Iraq".

Verzoeker stelt dat het CEDOCA document van 24 juni 2009 waarnaar het Commissariaat-generaal verwijst dateert van drie jaar geleden. Verzoeker geeft aan dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een twijfel heeft wat betreft de echtheid van de documenten, maar niet tot verificatie overgaat. Het is dus waarschijnlijk, meent verzoeker, dat hij gezien zijn activiteiten bij de Amerikaanse bedrijven, bedreigingen van islamitische mensen heeft ontvangen. Hij stelt dat hij en zijn familie dreigbrieven hebben gekregen, dat er een aanslag werd gepleegd op het appartement waar verzoeker en zijn familie woonde, dat zij bedreigd werden met de dood en dat het huis van zijn ouders beschoten werd door mensen van de overheid. Verzoeker stelt tevens dat het Commissariaat-generaal zich geen vragen stelt over verzoekers behoefte aan bescherming. Hij betoogt dat hij voldoet aan de voorwaarden van het Verdrag van Genève, aangezien hij een gegronde vrees voor vervolging heeft ten gevolge van zijn politieke actie en werk. Verzoeker stelt problemen te hebben met islamitische groepen, bedreigd en beschoten te zijn geweest.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Volgens verzoeker wordt de situatie die in de bestreden beslissing wordt beschreven tegengesproken door de eigen bronnen. Het Commissariaat-generaal haalt zijn bronnen op onvolledige wijze aan. Het Commissariaat-generaal verklaart zelf dat de veiligheidssituatie in Centraal Irak en Bagdad nog steeds problematisch is, sinds het vertrek van de Amerikaanse troepen zijn er aanslagen gepleegd. Men kan aldus niet zeggen dat er voor verzoeker geen enkel risico bestaat. Verzoeker is in de onmogelijkheid om naar Irak terug te keren.

Bij het verzoekschrift worden de volgende stukken gevoegd: *“verslag van verzoeker, Letter of Recommendation US Forces Iraq, Letter from the Colonel James L. messer, Letter of Recommendation 10 April 2011, Letter of Recommendation: 15 April 2011, Memorandum for Dod/Dos Sponsored Linguists: 20 September 2011, Letter from Leslie Irizarry”*.

Per brief van 21 november 2012 bezorgt verzoeker de Raad volgende stukken: diploma dat na 160 uur van opleiding uitgereikt en door het bedrijf SPS wordt georganiseerd, persartikel van 18 juni 2011, klacht ingediend door de heer S. broer van verzoeker, beslissing van de rechter bij de rechtbank van AL Karradeh, verslag van het ziekenhuis Al Rassafa.

Per fax bezorgt verzoeker de Raad op 16 januari 2013 de volgende stukken: *“documenten over het bedrijf SPS en de mail van het IOM: de status van vluchteling van zijn familie”*.

2.2. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat verzoekers broer ten gevolge van zijn werkzaamheden als tolk voor het Amerikaanse leger in Irak het recht had om voor de hele familie asiel aan te vragen en dit naar aanleiding van de aanslag die werd gepleegd op het appartement waar verzoeker en zijn familie in woonden (stuk 4, gehoorverslag, p. 7, 8). Verzoeker verklaarde tevens dat hij hier geen recht op had en Irak al had verlaten vooraleer de aanvraag voor zijn familie werd gedaan en dat hij Irak op 20 november 2011 heeft verlaten (stuk 4, gehoorverslag, p. 7, 8).

De Raad stelt vast dat uit het door verzoeker per fax bezorgde e-mail-verkeer van het IOM blijkt dat, zowel verzoeker als zijn familie deelnemen aan het United States Refugee Admissions Program en allen door het IOM voor een interview op 17 november 2011 werden uitgenodigd.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker eerder verklaarde dat zijn familie het interview heeft afgelegd, zij hun reispassen hebben afgegeven om de green card te verkrijgen en dat de woonst voor hen in de Verenigde Staten is klaargemaakt (stuk 4, gehoorverslag, p. 7).

Zonder onderzoek van dit nieuwe document ten aanzien van verzoekers verklaringen is het voor de Raad niet mogelijk te besluiten of verzoeker is wie hij beweert te zijn en of verzoeker, als familielid van zijn broer, al dan niet heeft deelgenomen aan het voormelde programma.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de juistheid van verzoekers ter zake afgelegde verklaringen en de neergelegde documenten nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 21 mei 2012 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF